

Oaseviering 10 Augustus 2019

Thema: Geloven moet je doen

Voorgangers: Piet Lahaije en Els Bazelmans

Cantor: Wim Delhaes

Piano: Paul van der Steen

Techniek: Jeroen Kok

Beamer: Jeroen Kok

Paaskaars brandt

Klankschaal

Aansteken Oasekaars

Woord van welkom

Welkom U allen vanavond bij deze viering met als thema: Geloven moet je doen. Gewoon simpelweg geloven moet je doen. En dat doen wij toch ook allemaal . Toen wij geboren werden, hebben onze peter en meter dat namens ons beloofd bij ons doopsel. En naderhand hebben wijzelf die belofte herhaald bij de plechtige hernieuwing van onze doopbelofte. Want zo deed iedereen dat. Maar wat wil dat nu zeggen: Ik Geloof. En hoe beleef je dat in je dagelijkse leven.? Daarover gaat onze viering hier van avond. Laten wij deze viering beginnen met de meest simpele en alledaagse belijdenis van ons Geloof: In de naam van de Vader, de Zoon en De Heilige Geest. Amen

Openingslied: Licht dat ons aanstoot, GvL 489 .

Openingsgebed

Goede God,

Wij zijn naar hier gekomen zoals wij zijn,
kwetsbaar, met onze goede wil en onze tekortkomingen,
met alles waar wij blij en gelukkig mee zijn,
alles waar wij ons zorgen over maken
en alles waar wij aan lijden

en waar wij pijn en verdriet over hebben.

Wij leggen ons leven voor U neer en vragen U

hoe om te gaan met wat ons overkomt

dat wij zien wat werkelijk essentieel is

en dat wij daaraan beantwoorden in ons doen en laten.

Wijs ons de weg en wil bij ons zijn hier en nu en op ons levenspad

waarbij wij ook elkaar tot vrede mogen zijn.

Amen.

Wensen wij elkaar dan nu die vrede en steken als teken van die vrede de vredeskaars aan

Vredeslied:

Gods vrede voor jou,
Gods vrede voor jou,
shalom, shalom.

Gods vrede alleen
brengt mensen bijeen.
Shalom, shalom.

Eerste lezing

De eerste lezing is genomen uit de brief aan de Hebreëën.

Het geloof legt de grondslag voor alles waarop we hopen, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien. Om hun geloof werden de mensen uit vroeger tijden geprezen. Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij in bezit zou krijgen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen. Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was, maar hem nog niet toebehoorde. Samen met Isaak en Jakob, mede-erfgenamen van de belofte, woonde hij daar in tenten omdat hij uitzag naar een stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd. Door haar geloof ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was gebleven, en niet meer in de bloei van haar leven was, de kracht om een kind te verwekken en wel omdat ze vertrouwde op degene die de belofte had gedaan. Zo bracht één man, wiens kracht al gestorven was, zoveel nakomelingen voort als er sterren aan de hemel staan, ontelbaar als zandkorrels op het strand langs de zee.

Acclamatie: O, Heer God, GvL 399

Evangelie

Ik lees u voor uit het heilig evangelie van Lucas.

Hij zei tegen zijn leerlingen: Ik zeg tegen jullie: Maak je geen zorgen over jezelf en over wat je zult eten, noch over je lichaam en wat je zult aantrekken. Want het leven is meer dan voedsel en het lichaam meer dan kleding. Kijk naar de raven; ze zaaien niet en oogsten niet, ze hebben geen voorraadkamer en geen schuur, het is God die ze voedt. Hoeveel meer zijn jullie niet waard dan de vogels! Wie van jullie kan door zich zorgen te maken èèn el aan zijn levensduur toevoegen? Als jullie dus zelfs het geringste al niet kunnen, waarom maken jullie je dan zorgen over de rest? Kijk naar de lelies, kijk hoe ze groeien. Ze werken niet en weven niet. Ik zeg jullie: Zelfs Salomo ging in al zijn luister niet gekleed als een van hen. Als God het groen dat vandaag nog op het veld staat en morgen in de oven gegooid wordt al met zoveel zorg kleedt, met hoeveel zorg zal hij jullie dan niet kleden, kleingelovigen? Ook jullie moeten niet nadenken over wat je zult eten en wat je zult drinken en jullie moeten je niet door zorgen laten kwellen. De volken van deze wereld jagen die dingen na, maar jullie Vader weet dat je ze nodig hebt. Zoek liever zijn koninkrijk, en die andere dingen zullen jullie erbij gegeven worden. Vrees niet, kleine kudde, want jullie Vader heeft jullie het koninkrijk willen schenken. Verkoop je bezittingen en geef aalmoezen. Maak voor jezelf een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar een dief niet bij kan en die door geen mot kan worden aangevreten. Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn.

Lied. Die chaos schiep tot mensenland, GvL 593.

Overweging

Stel je voor: Morgen staat er iemand voor je deur en die vertelt je heel dood leuk: Pak je spullen bij elkaar en vertrek. En als je dan vraagt : Waar naar toe, dan zegt die persoon: Dat zie je vanzelf wel. Ik denk dat iedereen van ons zou zeggen: Wacht nu eens even, vertel me eerst maar eens “waarheen en waarom”. Datzelfde gebeurde - zo hoorden wij daarnet in de eerste lezing – met Abraham. Daar staat ineens iemand bij zijn tent en die zegt tegen hem: God wil dat jij je spullen bij elkaar pakt en vertrekt. En als Abraham dan vraagt: Waar naar toe, krijgt hij als antwoord: Dat zie je vanzelf wel. En Abraham protesteert niet, hij roept zijn mensen bij elkaar, laat ze alles inpakken en vertrekt. Zo groot was zijn geloof, zijn vertrouwen in God.

Geloven. Dat wil zeggen: iets aannemen op het gezag van een ander. Jij weet niet of het goed is, of het 100% klopt, maar je vertrouwt erop dat die ander het wel weet en dat je daar bijna blindelings op af kunt gaan. Dat is iets waar wij moeite mee hebben. We houden onze zaken graag in eigen hand. En toch krijgen wij in de tweede lezing, in de brief aan de Hebreëen, eenzelfde boodschap als Abraham. als Jezus zegt: Ook jullie moeten niet nadenken over wat je zult eten en wat je zult drinken en jullie moeten je niet door zorgen laten kwellen. De volken van deze wereld jagen die dingen na, maar jullie Vader weet dat je ze nodig hebt. Zoek liever zijn koninkrijk, en die andere dingen zullen jullie erbij gegeven worden. Hij zegt dus niet: Ga maar in een luie stoel zitten en het komt je allemaal wel aanwaaien. Nee, je zult er wel degelijk iets voor moeten doen. Ieder van ons, elk op zijn eigen plek: Op je werk , in het ziekenhuis, op je kantoor, op de bouw, maar ook gewoon thuis. Net zoals Abraham. Die ging op weg, want dat was **zijn** opdracht. En onze opdracht is, zegt Jezus, het koninkrijk van God te zoeken. Gods koninkrijk: Daarmee wil Jezus tegen de joden, maar dus ook tegen ons zeggen: Leef volgens Gods wet, leef volgens de tien geboden. Dat is het wetboek, waarop Gods koninkrijk gevestigd is. En dat is niet altijd even gemakkelijk. Want daar komt die buurvrouw alweer aan om een praatje te maken als je net wilt gaan koken, of het is bijna vijf uur en ik wil naar huis, maar mijn baas wil dat ik nog even dat karweitje afwerk. Zo is er regelmatig wat en dan denk je wel eens bij jezelf: Ik geloof het wel. Maar juist in dat gewone, in dat alledaagse van ons leven, zijn er ook de momenten waarin ik die stap extra wel zet, waarin ik die extra aandacht wel geef aan iemand die er om vraagt. De momenten waarop ik mag voelen dat ik ben, dat ik wat beteken, dat ik deel uitmaak van dat koninkrijk van God. Iedere dag weer opnieuw. Iedere dag hetzelfde. Net als Abraham. Alles inpakken, je stok weer in de hand nemen en daar ga je weer. Dat is onze opdracht. En wij mogen geloven dat wij zo inderdaad op de goede weg zijn. Niet wetend waar we uitkomen, maar gewoon gaan, net als Abraham, vol vertrouwen.

Zoals in het volgende gedicht verwoord wordt:

Ook bij elk van ons heeft het leven aangeklopt

En tegen beter weten, tegen alle rede in zijn we mee gegaan

Die keer, toen... ja

We stellen ons kwetsbaar op, we laten onze zekerheden achter

En gaan op weg...

Naar een toekomst nog onvoorspelbaar.

Waar wij verwacht worden

Met in onze handen

Dat wat ons gegeven is.

Stilte.

Lied. Deze wereld om gekeerd. GvL. 428

Geloofsgebed, allen

Ik geloof in God die leeft en die wil dat mensen ten volle leven.

**Ik geloof in God die als een Vader van mensen houdt
met hen op weg gaat, hen stuurt en beweegt.**

Ik geloof in Jezus van Nazareth, de Gezalfde, de Christus.

Hij was ten volle door God bewogen.

**Ik geloof dat Jezus mensen heeft doen opstaan
uit alles wat hun leven en geluk stuk maakt.**

**Ik geloof dat Gods Geest
ook nu wonderen verricht in open en goede mensen,
dat zij ons levend en krachtig houdt om het goede te doen.**

**Ik geloof in de gemeenschap van de Kerk
die getuige wil zijn van Gods liefde,
teken van hoop op een betere wereld
en van hoop dat alles terechtkomt.**

**Ik geloof dat het leven sterker is dan de dood
en liefde krachtiger dan haat.**

**Ik geloof dat ieder mens, hier en nu, door God geroepen is
en voor altijd in Hem geborgen is. Amen.**

Lied: Wij hebben voor u gebeden. GvL 654.

Voorbeden

Acclamatie: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding.

Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Lieve God,
Vader, levensbron, stem, maker van mensen,
hebt U ons niet gemaakt om elkaar te behoeden en te dragen ?

Wij bidden voor uw mensen,
die vrienden zijn

en elkaars steun en toeverlaat
in blijdschap en verdriet.

Wij bidden voor alle kwetsbare mensen
die hulp of aandacht nodig hebben:
dat wij hun die mogen geven.

Wij bidden voor hen
die ongevraagd en ongezien
hartverwarmend zijn,
lief, eerlijk en trouw aan hun medemensen

Wij bidden dat wij geld en goed
niet als ultieme waarden stellen,
maar dat wij de ware rijkdom zien:
zorg voor elkaar, liefde in overvloed.

Wij bidden dat wij ons niet storen
aan de normen en waarden van anderen,
maar dat wij onze eigen weg gaan,
van binnen uit, op weg naar elkaar en naar U.

Intenties.....

Eigen intenties.....

”Lichtje van de maand”

Onze Vader.

Onze Vader in de hemel ,
Laat Uw naam geheiligd worden,
Laat Uw koninkrijk komen
en Uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan U behoort het koningschap,
de macht en de majesteit tot in eeuwigheid.
Amen.

Brood voor onderweg.

Wij nemen de mandjes met brood in onze handen

Wanneer aan tafel één plaats open
één stoel leeg blijft –
Wanneer het brood voortaan
met één minder wordt gedeeld –

Dan voel je aan den lijve
dat samen eten het leven delen is –
Dan hoop je op Hem
die met klem heeft gezegd:

Eens zal alle leven
in God worden voltooid.

Lied: Die mij droeg op adelaarsvleugels. GvL. 594

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte,
en als ik krijsend viel, mij ondervangen
met uw wieken en weer opgegooid,
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Slotgedachte.

Onderweg en niet weten waarheen.
Maar ergens staat in mij gegrift:
Geloof er in. Dit is de weg die je moet gaan
en U gaat voor mij uit.

Onderweg en geen spoor, geen kompas.
Maar ergens staan tekens in mens en natuur:
tekens van leven die spreken van U

Onderweg en ongewis waarom.
Maar als ik luister naar de stilte en rust in mijn binnenste,
dan hoor ik U in mijn lief en leed.
Dan weet ik U in mijn tijd en eeuwigheid

Zegenwens.

Zegenen wij elkaar

hier met lied en gebed,
straks in ons dagelijks doen.

Zegenen wij elkaar
met liefde en trouw
bij alle lief en leed,
in vreugde en verdriet.

Moge God ons zegenen
in de naam van de Vader,
de Zoon en de heilige Geest. Amen

Slotlied: Uit vuur en ijzer GvL. 531

